

Tíz év múlva

(Yorick negyedik monológja)

Helsingörben hideg van reggel óta járom
az utcákat zsebemben sültkrumpli egy kétdecis rum mégis
átjár a szél és már alig tudok vigyázni hogy ne dánul
káromkodjak minden szembejövőben
svédet sejdítve netán magára veszi mivel nem érti
de hát nem hordhatok magamnál nyelvkönyvet minden szitokhoz
ezt megérthetné Fortinbras is aki az utóbbi
időben humortalan lett alig hivat magához
s akkor is kérdezget csak hagyjuk most a vicceket Yorick
igaz-e hogy Laertes a húgát is ezért
akarták Hamlet nyakába varrni
meg hogy Horatio a wittenbergiek beépített embere volt
és hogy Polonius a fia révén tartott fenn gyanús
kapcsolatot a franciákkal maradhattak-e ügynökök a
városban szaglász ki Yorickom benned megbíznak hiszen bolond vagy
így hát a kocsamákat járom és dánul rendelek de ettől
úgy látom még jobban megijednek az emberek és távolabb
húzódnak tőlem mert csak svéd lehet ki
ily magabiztosan és ráadásul akcentus nélkül beszéli
a régi államnyelvet az ilyen a képzőben
tanulta
Hamlet komám tíz évvel éltelek túl
de beleimben a halál lakik már
hol itt hol ott bukkan fel bújócskázik még velem
vesém herém is működik s csak nagynéha tiltakozik a májam
igaz gyakorta véreset szarok de ez nem tartozik rád
nem is tudom már minek hoztam szóba hidd el nem azért hogy
sajnáltassam magam spionná züllesztett bolondot *művészt*
mert az voltam ugye az voltam Hamlet valaha
abban az édes rothadásban abban a befülledt
zsíros nász-szagban amely Claudius palotájának minden zugát
belengte s egyszerre elringatott s felháborított

micsoda bon-mot-k micsoda szonettek
micsoda remek színházi premierek
születtek akkor most meg trombitanyálízű
a költészet is amely a felszabadítók
dicséretét zengi egyre több új fordulattal hogy lassan már nem is
tudom KINEK AZ ANYANYELVÉN.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)